

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **V. D.** bytom v P., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu v Bratislave**, ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 5. októbra 2007, č. k. 5Sd /67/2007 – 17, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 5. októbra 2007, č. k. 5Sd /67/2007 – 17, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 5. októbra 2007, č. k. 5Sd /67/2007 – 17, potvrdil rozhodnutie odporkyne z 8. marca 2007 č. X., ktorým podľa § 263a ods. 1 písm. c) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) rozhodla, že navrhovateľke po preskúmaní jej zdravotného stavu aj naďalej trvá nárok na čiastočný invalidný dôchodok podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) a trvá jej aj nárok na výplatu čiastočného invalidného dôchodku v sume určenej podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšenia prislúchajúceho k dôchodku, podľa § 82 zákona o sociálnom poistení.

Podľa názoru krajského súdu rozhodnutie je vecne správne, lebo odporkyňa postupovala pri posudzovaní trvania nároku na čiastočný invalidný dôchodok navrhovateľky, ako aj pri výpočte jeho výšky, v súlade s § 263a ods. 1 písm. c) zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 529/2006 Z. z., pričom vychádzala z posudkov posudkových lekárov, ktorí po opakovanom posúdení zdravotného stavu navrhovateľky dospeli k zhodnému záveru, že lekárskeho nálezu zodpovedá čiastočná invalidita. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že hoci podľa záverov posudku posudkového lekára z 12. júna 2007 došlo k zmene diagnózy navrhovateľky, jej zdravotný stav má naďalej za následok len jej čiastočnú invaliditu, lebo navrhovateľka je schopná vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok.

Proti rozsudku krajského súdu podala včas odvolanie navrhovateľka. Uviedla, že s rozhodnutím krajského súdu nesúhlasí, lebo nie je schopná vykonávať žiadne sústavné zamestnanie, je od detstva zdravotne postihnutá a preto žiadala, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že rozhodne o jej úplnej invalidite.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu z 5. decembra 2007 žiadala rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť s poukazom na závery odborných posudkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 250s v spojení s § 246c a 372o ods. 4 OSP/ preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Zdravotný stav navrhovateľky, ktorá má nárok na čiastočný invalidný dôchodok od roku 1996, bol opätovne preskúmaný na základe jej žiadosti z 13. decembra 2006, ktorou sa domáhala priznania invalidného dôchodku pre zhoršenie zdravotného stavu. V súlade s § 263a ods. 1 písm. c) zákona o sociálnom poistení bolo trvanie čiastočnej invalidity posudzované podľa § 37 ods. 3 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení.

Nárok na čiastočný invalidný dôchodok podľa § 37 ods. 1 zákona o sociálnom

zabezpečení je podmienený okrem iného čiastočnou invaliditou občana, teda dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom, zhoršeným v rozsahu a s následkami predpokladanými v § 37 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení.

Posúdenie rozsahu zdravotného poškodenia vo vzťahu k zachovanej pracovnej schopnosti si vyžaduje odborné medicínske znalosti a vo veciach sociálneho zabezpečenia je toto posudzovanie zverené posudkovým lekárom sociálneho zabezpečenia a to aj na účely súdneho konania.

Pokladom pre rozhodnutie odporkyne boli závery lekárskeho posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne pobočky v Prešove, so sídlom v Prešove z 8. februára 2007. Z jeho záverov vyplýva, že celkový zdravotný stav navrhovateľky sa od posledného posudzovania, ku ktorému došlo 17. júla 2006 podstatne nezmenil, iné odborné nálezy navrhovateľka nepredložila a preto zhoršenie zdravotného stavu bolo spôsobené len ochorením psychiatrickým. Zdravotný stav navrhovateľky podmieňuje aj naďalej čiastočnú invaliditu, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav môže vykonávať len fyzicky a psychicky nenáročnú prácu, bez hmotnej zodpovednosti, napr. pomocné práce, prípadne v chránených dielňach pod dozorom.

Pre potreby súdneho konania posudok o zdravotnom stave navrhovateľky vypracoval 12. júna 2007 posudkový lekár Sociálnej poisťovne - ústredia Bratislava, so sídlom v Bratislave. Po vyhodnotení vlastných zistení a odborných náleзов, zaujal stanovisko totožné so záverom posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne - pobočky v Prešove z 8. februára 2007. Aj podľa záverov novšieho posúdenia zdravotného stavu navrhovateľky v posudku posudkového lekára odporkyne vyplýva, že navrhovateľka pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je schopná vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok, bez väčšej psychickej a fyzickej záťaže, napr. ľahké manuálne práce, nakoľko je čiastočne invalidná.

Zhodnými závermi posudkov posudkových lekárov bolo preukázané, že zdravotný stav navrhovateľky, napriek jej subjektívnym pocitom a udávaným ťažkostiam, objektívne nie je zhoršený na mieru invalidity, ale len na mieru čiastočnej

invalidity.

Pokiaľ navrhovateľka namietala, že je úplne invalidná, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľka neuviedla v konaní pred krajským súdom žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli pri posudzovaní jej žiadosti zohľadnené.

Z lekárskeho správ vyplýva, že jej zdravotné ťažkosti sa môžu vekom zhoršovať, v súčasnosti však jej zdravotný stav podmieňuje naďalej jej čiastočnú invaliditu podľa § 37 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd rozhodol na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a svoje rozhodnutie riadne právne zdôvodnil.

Navrhovateľka ani v odvolacom konaní nepredložila novšie nálezy a lekárske správy, ktoré by neboli známe posudkovým lekárom v čase vypracovania znaleckých posudkov.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove potvrdil podľa § 219 OSP ako vecne správny.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľka v konaní nebola úspešná a odporkyni žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 27. marca 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová